

førelse rundt omkring i Sognene. Jeg tror for øvrigt ikke, at det ærede Medlem vil faa nogen Tak fra Kommunerne for denne Henvendelse, thi vi, som holde paa den kommunale Selvstændighed, have ikke sat nogen særlig Pris paa, at Ministeren og Amtmændene altså meget blande sig ind i de kommunale Afgørelser ved denne og andre Sager. Det ærede Medlems Henvendelse til Ministeren staar i en paafaldende Modsetning til en Udtalelse, som forleden Dag kom fra en anden Side, nemlig fra det ærede Medlem for 6te Kreds (Ahlsted-Laurvig). Det var i Anledning af den lille Aareladning, som skulde foretages paa Skolefondene, at det ærede Medlem sagde, at han var altså stor en Ven af det kommunale Selvsyre til at ville være med dertil. Altså fra Højres Side i Salen holder man paa kommunalt Selvsyre, men fra den saakaldte Oppositions Side beder man Ministeren om „at have Ven i Næsen“, naar der er Tale om den Slags Ting: det er den omvendte Verden. Nej, jeg tror ikke, at disse Penge blive brugte — det er nu min Mening — og jeg tror heller ikke, at der er Raad i Landbruget til fuldt ud at bruge disse Penge. Hvad er det for heldige Tilstande, som skulle gøre disse Underværter? Er det det billige Sukker? Hvor meget godt skal ikke det billige Sukker udrette? Det skal forsøde Livet, og det skal forsøde Mad og Drikke og gøre meget godt, maaske ogsaa gøre, at man kommer lettere ud over Fattigudgifterne og maaske ogsaa give Folk Anledning til at spille i det ubvidede Klasselotteri. Jeg ved ikke alt det Gode, som det billige Sukker skal gøre. Nej, Landbruget er saaledes stillet, at det vil have meget ondt ved at klare den Udgift, der som denne Lov virkelig fyldestgørende træder ud i Livet, og det er min Grund til at modhætte mig den. Jeg tror, at naar dette Lovforslag kommer ud, og at naar dette Paasteeg, som jeg vil kalde det, bliver serveret for Befolkningen, og Skallen bliver taget af, vil det vise sig at være et Windæg. Tiden vil vise, om jeg faar Ret.

Spøisen: Ja, med Hensyn til de Bemærkninger, vi nu hørte af den ærede sidste Taler, skal jeg kun sige et Par Ord, og det er disse, at jeg tror, det er en god Lov, og jeg tør i det mindste tilføje for mit personlige Vedkommende, at det i mine Tanker er den bedste Lov, Rigsdagen har været i Færd med at vedtage i de saa Aar, jeg har haft Sæde i Rigsdagen; derom har jeg aldeles ingen Tvivl. Jeg indser meget godt, at Loven kan støde paa praktiske Vanskeligheder i mange Tilfælde, naar den kom-

mer ud i Livet, men jeg har den Tro til vore Kommunalraad trindt omkring i Landet, at naar de først komme lidt i Gang med Arbejdet, vil man alle Begne komme til at se, at det er en Lov, der vil have meget store og gode Virkninger. At den mulig senere hen kan blive forandret, er en Selvfølge, da det saa at sige er et nyt Felt, vi ere komne til at betrede. — Hvorfor jeg egentlig begærede Ordet, var for at gøre et Par Hensstillinger til den højtærede Indenrigsminister, som jeg allerede tillod mig ved Sagens 1ste Behandling, men som jeg rigtignok tror undgik den ærede Ministers Opmærksomhed. Den første er da denne, at den Formular, som den højtærede Indenrigsminister i denne Anledning skal udsende til Brug for de gamle trængende, der kunne gøre Krav paa at komme i Betragtning efter denne Lov, maa blive udsendt saa snart som muligt, og at den højtærede Minister vil sørge for, at den maa blive saa let fattelig og forstaaelig i sit Indhold, at den vil kunne bruges af de Menneſker, for hvem den er bestemt. Den anden Hensstilling er, om den højtærede Indenrigsminister ikke vil have sin Opmærksomhed henvendt paa, at vi ved denne Lov som ved de fleste andre, vi i denne Samling enten have vedtaget eller faa i Begreb med at vedtage, lægge saa store Byrder over paa de kommunale Raad med Hensyn til Arbejde, at jeg tror, der er Trang til, at navnlig Sogneraadene faa Ret til at faa større Summer til Raadighed til Medhjælp til Formanden, end de for Tiden have. Jeg veed meget godt, at der i Loven af 6te Juli 1867 § 26, Vitra d. er givet Sogneraadene en Tilladelse, rigtignok med Amtsrådernes Samtykke, hvorefter der kan tilstaaes af Kommuneklaffen et Beløb til Medhjælp til Sogneraadets Formand, men jeg tror, det vil være nødvendigt, at denne Lov bliver udvidet i en betydelig Grad, saaledes at Sogneraadene faa en bestemt Ret.

Th. Nielsen: Jeg skal ikke gaa dybt ind paa det Foredrag, som vi hørte af den ærede 2den Landsstingsmand for 6te Kreds (Gaspersen). Han var meget højt oppe, han var inde paa alt; han talte om Sukker, Olsukker og Sukkerøl. Det er maaske et Udtryk, som den højeste Oplysning har opfundet, det kan jeg ikke have noget imod. Det ærede Medlem var fremdeles saa højt oppe, at han næsten bestyldte mig for, at jeg vilde lægge en Rapsun paa den kommunale Selvsyrelse. Nej, jeg har rettet en Opfordring til den højtærede Minister, som jeg i øvrigt tror er overflødig, at han vil